

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/112/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010264
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3824010264.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2024 prejednal sťažnosť A. B., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom Mesto Partizánske, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26Nt/6/2024 zo dňa 17.06.2024 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť A. B. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske pod č. Pv 211/23/3305-38 zo dňa 28.02.2024, právoplatným dňa 06.03.2024, bolo podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. por. zastavené trestné stíhanie A. B. vedené pod ČVS: ORP-27/DI-PE-2023 pre skutok právne posúdený prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Na podklade následne podaného návrhu prokurátora bolo uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26Nt/6/2024 zo dňa 17.06.2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) uložené A. B. podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote A. B. sťažnosť, zahlásiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia.

V písomných dôvodoch tejto sťažnosti prostredníctvom obhajcu uviedol aj nasledovné (citácie):

Posudzovaný A. B. na verejnom zasadnutí dňa 17.06.2024 uviedol, že dňa 24.06.2024 má dohodnutý termín u A. A. – psychiatricky. Teda prejavil záujem o ambulantnú liečbu, pričom od 24.06.2024 ju aj reálne vykonáva. Vzhľadom na posudzovanie skutočnosti, či sa posudzovaný osvedčuje v dobrovoľnej ambulantnej liečbe, navrhujeme Krajskému súdu v Trenčíne vykonanie dôkazu, a to dopytom na A. A. A. ohľadne odpovede na otázky, či A. B. od 26.06.2024 absolvuje v jej psychiatrickej ambulancii ambulantnú liečbu, či je u neho badateľný progres, a či táto ambulantná liečba plní svoj účel.

V čase rozhodovania prvostupňového súdu neabsolvoval posudzovaný ani jednu návštevu psychiatricky A. A. z dôvodu obsadenosti jej termínov. Z uvedeného dôvodu preto prvý termín ambulantnej liečby mal posudzovaný absolvovať až 26.06.2024. Z uvedeného dôvodu nemal prvostupňový súd inú možnosť ako rozhodnúť o nariadení ochrannej liečby ústavnou formou.

Posudzovaný na obidvoch verejných zasadnutiach poukazoval na svoju životnú situáciu, že v čase spáchania predmetného skutku sa jednalo o vypätú neštandardnú životnú situáciu, že posudzovaný v tom období prakticky prebýval v aute. V súčasnosti sa však jeho situácia stabilizovala, dochádza k zlepšeniu jeho zdravotného stavu po psychickej stránke, no napriek tomu má záujem absolvovať ambulantnú liečbu, aby nedošlo k návratom do predchádzajúcich stavov.

S poukazom na tieto skutočnosti spočíva dôvod na podanie sťažnosti v tom, že v čase rozhodovania prvostupňového súdu síce mohol existovať dôvodný predpoklad pre uloženie ochrannej liečby ústavnou formou posudzovanému, avšak po vydaní prvostupňového uznesenia tieto dôvody pominuli alebo mohli pominúť, a preto nie je dôvodné naďalej trvať na umiestnení posudzovaného do ústavného zariadenia.

Na základe vyššie uvedených skutočností si dovoľujem ako obhajca obvineného Krajskému súdu v Trenčíne navrhnúť, aby rozhodol nasledovne: Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa zrušuje napadnuté Uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26Nt/6/2024 zo dňa 17.06.2024 v celom rozsahu a ukladá Okresnému súdu Prievidza, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Dňa 22.08.2024 obhajca A. B. následne doručil krajskému súdu aj listinné dôkazy – pracovnú zmluvu uzatvorenú medzi A. B. a spol. Konecť Slovakia, s.r.o. (nástup do práce dňa 26.07.2024), ako aj lekársku správu ohľadom návštevy A. B. u ambulantnej psychiatričky A. A. A. dňa 05.08.2024.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a takto dospel k záveru, že sťažnosť A. B. nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade uvádza, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu prokurátora na uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. (ďalej aj „návrh prokurátora“) rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené všetky zákonné podmienky. A. B. mal na verejnom zasadnutí možnosť sa pred súdom, aj v prítomnosti obhajcu, ktorého mu ustanovil súd prvého stupňa z dôvodu povinnej obhajoby, vyjadriť k návrhu prokurátora.

Preskúmaním veci dospel krajský súd k záveru, že súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí vykonal pre svoje rozhodnutie o návrhu prokurátora dostatočné dokazovanie a vykonané dôkazy následne aj správne vyhodnotil.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. c) alebo ak páchatel činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantnom zariadení.

Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že obligatórne uloženie ochranného liečenia Trestný zákon ustanovuje u páchatel'a činu inak trestného, ktorý pre nepríčetnosť nie je trestne zodpovedný a ktorého pobyt na slobode je nebezpečný. Teda spáchanie trestného činu nepríčetným páchatel'om samo osebe ešte nestačí na uloženie ochranného liečenia, ak nie je súčasne splnená aj druhá podmienka spočívajúca v tom, že jeho pobyt na slobode je nebezpečný. Pritom stav nepríčetnosti musí existovať v čase spáchania činu, ale nebezpečnosť pobytu páchatel'a na slobode treba posudzovať podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania súdu o ochrannom liečení. Nebezpečnosť pobytu páchatel'a na slobode nemožno vyvodzovať iba z jeho konania, ktoré inak vykazuje znaky trestného činu. Pre záver o pravdepodobnosti možného opakovania takéhoto inak trestného konania sa musia zisťovať aj jeho doterajšie recidivistické prejavy, ktoré by mohli vytvárať stav nebezpečenstva pre spoločnosť pri jeho ponechaní na slobode bez uloženia akéhokoľvek ochranného liečenia.

Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia pritom vyplýva, že súd prvého stupňa sa vyššie uvedenými právnymi úvahami a zákonnými podmienkami pri rozhodovaní o návrhu prokurátora

dôsledne riadil a svoje rozhodnutie presvedčivo a najmä vyčerpávajúco odôvodnil. Súd prvého stupňa sa zaoberal aj všetkými argumentmi A. B., ktoré na verejnom zasadnutí predniesol a tieto správne vyhodnotil tak, že v kontexte jeho úvah podrobne popísaných v napadnutom uznesení nemôžu obstáť ani viesť k inému rozhodnutiu o návrhu prokurátora.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd považuje návrh prokurátora za dôvodný v celom rozsahu, vrátane ústavnej formy navrhovaného ochranného psychiatrického liečenia. K tomu je potrebné dodať, že sťažnosť A. B. v podstate smerovala len do uloženia nie ústavnej, ale ambulantnej formy ochranného liečenia.

Krajský súd dodáva, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne závery súdu prvého stupňa.

Krajský súd vzhľadom k sťažnostným námietkam A. B. len zdôrazňuje, že tento je dlhoročným psychiatrickým pacientom, ktorý sa v minulosti liečil nielen ambulantnou formou, ale už aj ústavnou formou. Z obsahu vyšetrovacieho spisu pod ČVS: ORP-27/DI-PE-2023 totiž krajský súd zistil, že bol aj viackrát ústavne hospitalizovaný pre svoju diagnózu – paranoidná schizofrénia s defektom osobnosti, ktorou duševnou chorobou trpel v čase spáchania trestného činu. Naposledy bol hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici Veľké Zálužie v období od 05.12.2022 do 07.12.2022. V tejto psychiatrickej nemocnici bol predtým hospitalizovaný aj v období od 02.11.2021 do 21.01.2022, pričom z predbežnej prepúšťacej správy vyplynulo, že mu bolo doručené pravidelné užívanie liekov, pravidelné kontroly u ambulantného psychiatra a prísna abstinencia od návykových látok. Z lekárskeho záznamu ambulantnej psychiatricky A. A. A. zo dňa 15.03.2022 však vyplynulo, že A. B. priznal porušenie abstinencie od alkoholu. Taktiež z jej následných lekárskeho záznamov vyplynulo zhoršovanie jeho duševného stavu (napr. dňa 02.05.2022 uvádzal, že pred mesiacom mal paranoju, dňa 02.06.2022 zas uvádzal, že sa cíti „nič moc,“ a pod.).

Ďalej je potrebné poukázať na vyjadrenia A. B. na verejnom zasadnutí, že sa prestal ambulantne psychiatricky liečiť asi pred 2 rokmi a svoju liečbu obmedzil na minimum, snaží sa o alternatívnu liečbu, lieky mu nosia známi a kamarát mu ich posielal z Čiech, pričom sú to lieky, čo užíval predtým, no berie ich len minimálne.

Napokon aj z predloženej lekárskej správy ohľadom návštevy A. B. u ambulantnej psychiatricky A. A. A. dňa 05.08.2024 vyplynul taký záver, že jeho osobnosť je premorbídne emočne nestabilná, impulzívna defektualizovaná, pričom preferuje meditáciu pred užívaním liekov (psychofarmák).

Vzhľadom k týmto zisteniam potom dospel aj krajský súd k záveru, že pobyt A. B. (vzhľadom aj tomu, že v registri trestov má tento až 18 záznamov) na slobode môže byť nebezpečný pre spoločnosť, ak sa nebude psychiatricky liečiť a užívať predpísané lieky (psychofarmaká), pričom prichádza u neho do úvahy len ústavná forma takéhoto ochranného liečenia, pretože ambulantná forma psychiatrickej liečby u neho v minulosti nedosiahla svoj účel (čo inak sám v podstate priznal), pričom ju ani nedodržiaval, naposledy ju sám svojvoľne ukončil, následne sa vôbec neliečil pod dohľadom psychiatra a popri tom porušoval aj nutnosť abstinencie od návykových látok, ktorá mu bola doporučená.

Pre povahu duševnej choroby A. B. a liečebné možnosti, a vzhľadom na jeho osobu, s prihliadnutím na vyššie uvedené zistenia, nemožno očakávať, že účel splní aj ambulantná forma ochranného liečenia.

Napokon to, že A. B. sa mal po prvom termíne verejného zasadnutia súdu prvého stupňa opätovne zaevidovať u ambulantnej psychiatricky A. A. A. (čo následne preukázal aj predložením lekárskej správy zo dňa 05.08.2024) a mal tak prejaviť záujem opätovne sa podrobovať liečbe a brať lieky, považoval krajský súd vzhľadom k jeho vyjadreniam na verejnom zasadnutí a tiež k obsahu lekárskej správy zo dňa 05.08.2024 len za účelové tvrdenia, resp. účelové konanie, s úmyslom „vyhnúť“ sa uloženiu ústavnej formy ochranného liečenia, keď na ambulantnú formu liečby zjavne nie je ani „motivovaný.“

Krajský súd preto sťažnosť A. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.